

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítélőtábla Dr. Borbás Gábor ügyvéd által képviselt **felperesnek**, a Dr. Iglódi Endre ügyvéd által képviselt **alperes** ellen, **házastársi közös vagyon megosztása** iránt indított perében a Veszprém Megyei Bíróság 2008. november 4. napján kelt 1.P.20.669/2008/17. számú ítélet ellen a felperes által előterjesztett, 18. számú fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000.- (ötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állam javára, az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívásában írt időben és módon 141.000.- (egyszáz-negyvenegyezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A Veszprém Megyei Bíróság 2008. november 4. napján kelt 1.P.20.669/2008/17. számú ítéletével a felek tulajdonába adta a vagyonmérlegben szereplő ingóságok közül azokat, amelyeket birtokukban tartottak, valamint kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek értékkiegyenlítésként 325.000.- Ft-ot. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította, valamint kötelezte a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 460.000.- Ft feljegyzett kereseti illetéket. A per másodfokú elbírálása szempontjából jelentős tényállást a megyei bíróság az alábbiak szerint állapította meg.

A felek 1983. augusztus 27. napján kötött házasságát a "**helység**" 1-i Városi Bíróság 3.P.20.730/2001/20. számú jogerős ítéletével felbontotta, amelyben

rögzítette, hogy a felek életközössége 2001. november hónap végén szakadt meg.

A felperes és testvére, "A" a 2000. augusztus 7. napján kelt szerződéssel létrehozták a "B" Kft-t, amelyben mindkét tag fele-fele részben apportból és készpénzbefizetésből álló, összesen fejenként 1.500.000.- Ft értékű törzsbetéttel rendelkezett. Ebből az összesen 1.500.000.- Ft összegű készpénzt egyenlő arányban a felperes és "A", 2000. augusztus 7. napján fizette be az "C" Bank Rt. **"helység" 1-i** Fiókjánál.

A peres felek házastársi közös vagyonába tartozott - egyebek mellett - a tapolcai 3074/9. hrsz-ú, lakóház udvar megnevezésű, természetben a **"Helység"1**, ... szám alatt található házas ingatlan. Ezen ingatlanhoz tartozó gázszámlák közül, 2003. május és 2007. április között az alperes különvagyonából igazolhatóan 543.254.- Ft-ot fizetett meg.

A fenti tételekhez kapcsolódó indokolása szerint a Fővárosi Bíróság, mint Cégbíróság által megküldött iratok alapján teljes bizonyossággal megállapítható, hogy az "C" Bank Rt. **"helység" 1-i** Fiókjánál 2007. augusztus 7. napján az összesen befizetett 1.500.000.- Ft készpénz fele a felperestől származott. Ugyancsak ezt támasztja alá a társasági szerződés is, amely ugyanígy rendelkezik a tagok pénzbeli betétjéről. Ezzel szemben a felperes nem tudta eredményesen bizonyítani azt, hogy a valóságban ő készpénzzel nem járult hozzá a társaság alapításához, ezért a fennálló 1.500.000.- Ft értékű törzsbetét a peres felek közös vagyonát képezte. E törzsbetét alapján a felperes nevén nyilvántartott üzletrész értékét a bíróság az igazságügyi könyvszakértő aggálytalan szakvéleményének alapján állapította meg, figyelmen kívül hagyva a tagok között a vállalkozás eredményének elszámolása körében esetlegesen létrejött megállapodást, mivel annak a házastársi közös vagyon megosztása szempontjából nem volt jelentősége.

Az alperes által elszámolni kért gázszámlákkal kapcsolatban megállapította a megyei bíróság, hogy azokat az alperes befizetési bizonylatokkal igazoltan a különvagyonából fizette meg, amivel ellentétes nyilatkozatot egyébként maga a felperes sem tett. Az alperes fenti teljesítése kifejezetten az ingatlanban lakással kapcsolatos fűtési, főzési igények kielégítése során igénybevett szolgáltatáshoz kapcsolódott, holott akkor ő már nem vitatottan nem lakott az ingatlanban. Ennek következtében ezen összeg a közös vagyon terhére elszámolandó és a felperesnek jutó részt csökkenti.

A feljegyzett kereseti illeték megfizetésére a túlnyomórészt pervesztes felperest kötelezte.

Ezen túlmenően úgy rendelkezett, hogy a peres felek az ezt meghaladóan felmerült költségeiket maguk viselik, tekintettel arra, hogy mindketten jogi képviselővel jártak el és az előlegezett költségekben sem mutatkozott olyan

mértékű aránytalanság, ami az ettől - mint a házastársi közös vagyon megosztására irányuló perekben érvényesülő általános szabálytól - való eltérést indokolta volna.

Az ítélet egyes rendelkezései ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak részbeni megváltoztatásával az elszámolást e körben a felperes nyilatkozatai szerint elvégezni. Kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy az ítéletnek kizárólag a "B" Kft. üzletrészeivel, az 500.000.- Ft gázdíj elszámolásával, valamint a perköltséggel kapcsolatos rendelkezéseit támadja. E körben előadta, hogy a kérdéses üzletrész tényleges, a cégnyilvántartástól eltérő arányának megállapításához nem vitatott peradatok állnak rendelkezésre, bizonyítva, hogy a felperes valójában az induló vagyonnak a felénél lényegesen kevesebbet bocsátott a társaság rendelkezésére. Az üzletrész jelenlegi értékével kapcsolatban beszerzett szakvélemény hivatkozik arra, hogy adatok hiányában több értékcsökkentő tényezőt nem tudott figyelembe venni, amelyek később az ítéletben sem jelentek meg. Az 500.000.- Ft gázdíj vonatkozásában előadta, hogy a korábbi perek beszerzett iratai is azt támasztották alá, hogy annak elszámolása az alperest terhelő gyermektartásdíj összegének megállapítása során megtörtént, ennek e perben való figyelembe vételére ezért nem lett volna lehetőség. A perköltség összegével kapcsolatban pedig azt sérelmezte, hogy a bíróság nem mérlegelte indokolt mértékben az alperes részleges pervesztességét, valamint a per elhúzására irányuló magatartását.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme a megyei bíróság ítéletének helybenhagyására és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalására irányult. Az üzletrész vonatkozásában előadta, hogy egyértelműen annak a közös vagyon megosztásakor fennálló értékét kell figyelembe venni, amelyre nézve megalapozott könyv-szakértői vélemény áll rendelkezésre, amelyet a felperes is elfogadott, sem a szakértőnek a tárgyalásra való megidézését, sem új szakértő kirendelését nem kérte. A gázdíjjal kapcsolatban kifejtette, hogy az elszámolt összeg 2003. május és 2007. április között időszakra vonatkozott, amely időszakban a felperes által sem vitatottan nem lakott az ingatlanban. Ehhez képest a felperes azt állítja, hogy ezen összeget a 2001-ben zajlott bontóper során már figyelembe vették, ami képtelenség. A perköltségre vonatkozóan részletesen bemutatta, hogy álláspontja szerint épp a felperes tanúsított perelhúzó magatartást, amelyre tekintettel az elsőfokú ítélet e tekintetben is helyes.

Az ítélet a megyei bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (3) bekezdése szerint - a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között - és a Pp. 256/A.§ (1) bekezdésének f) pontja alapján, tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

A megyei bíróság teljeskörű és megalapozott tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetései is mindenben helytállóak voltak. Az ítélet tábla osztotta az ítélet indokolásában foglaltakat is, amelyekkel kapcsolatban, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

A rendelkezésre álló adatokból egyértelműen megállapítható és a felek egyike által sem vitatott tény, hogy a **"B"** Kft. alapítása (2000. augusztus 7.) idején a felek házassági életközössége még fennállt, így a felperes által megszerzett tulajdonrész a Csjt. 27.§ (1) bekezdése alapján a közös vagyonuk része lett. A társaság alapításában a felperes és **"A"** egyaránt 1.500.000 - 1.500.000.- Ft-tal vett részt, amely felerészben pénzbeli hozzájárulás felerészben pedig apport volt. Ezt bizonyítja a társasági szerződés, valamint a készpénz befizetéséről rendelkezésre álló banki bizonylat. Ezen adatokkal szemben a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy állításának megfelelően a társaság üzletrészét ettől eltérő, kisebb mértékben kellett volna a közös vagyon elszámolásánál figyelembe venni. E bizonyítási kötelezettségének a felperes nem tudott eleget tenni, mivel e körben mindössze **"A"** vallomása és a saját előadására tudott hivatkozni. (Rámutat az ítélet tábla arra is, hogy nincs jelentősége annak, hogy a tanú a nyilatkozatát közjegyző előtt is megtette, az így keletkezett közokirat bizonyító ereje ugyanis megegyezik a bíróság előtt tett szóbeli tanúvallomás bizonyító erejével.) Ugyancsak helyesen állapította meg a megyei bíróság az üzletrész jelenlegi értékét is, amelyet az egységes bírói gyakorlatnak megfelelően tett az elszámolás alapjává. A felperesnek a szakvélemény pontatlanságára való hivatkozásai nem alaposak. Az iratok alapján megállapítható, hogy azt érdemben a per folyamán nem kifogásolta, mind írásban, mind a tárgyaláson szóban az üzletrész jelenlegi értékével kapcsolatos érdemi kérdést, észrevételt nem tett, másik szakértő kirendelését sem kérte.

A gázszámlák ellenértékeként a közös vagyon terhére figyelembe vett 500.000.- Ft-tal kapcsolatban az ítélet tábla kiemeli, hogy az nem vitatottan a 2003. május és 2007. április közötti időszakra vonatkozott, amely időszakban az alperes nem lakott a kérdéses ingatlanban. Nem helytálló a felperes fellebbezésében foglalt azon hivatkozás, miszerint ezen összeget az alperes által fizetendő gyermektartásdíjba a bíróság egy másik perben már beszámította. A korábbi perek irataiból megállapítható, hogy az alperes gyermektartásdíj-fizetési kötelezettségéről először a **"helység"** 1-i Városi

Bíróság 2002. június 20. napján kelt, 3.P.20.730/2001/20. számú ítélete rendelkezett, amelyet a Veszprém Megyei Bíróság 2002. december 17. napján kelt 1.Pf.21.354/2002/3. számú ítéletével részben megváltoztatott. Ezt követően a felperes gyermektartásdíj felemelése iránt újabb pert indított az alperes ellen a **"helység" 1-i Városi Bíróság** előtt, amely a Veszprém Megyei Bíróság 2005. május 3. napján kelt 1.Pf.20.169/2005/4. számú jogerős ítéletével fejeződött be.

E két per közül értelemszerűen csak az utóbbival kapcsolatban merülhet fel, hogy ott sor került volna a jelen perben érvényesített gázdíjak elszámolására. A rendelkezésre álló adatokból az állapítható meg, hogy a szóban forgó eljárásban a bíróságok az alperes jövedelmi viszonyaiban 2003-2004 években beállott változásokat vizsgálva hoztak határozatot. Mind az elsőfokú, mind a jogerős ítélet indokolása említi, hogy az alperes egyéb természetbeni juttatások mellett a gázdíj fizetésével is segíti a gyermekei megélhetését, azonban ezentúl sem összegszerű, sem egyéb beszámítás nem történt. Ennek megfelelően az alperes által jelen perben érvényesített 500.000.- Ft összegű gázdíj-fizetés elszámolására sem került sor. Egyrészt mivel az a korábbi perekben vizsgált időszaktól eltérő időszakra vonatkozott, másrészt pedig azért sem mivel az alperes fizetési kötelezettségét erre tekintettel még részben sem mérsékeltek.

Az ítélőtábla nem osztotta a felperesnek a perköltséggel kapcsolatos fellebbezési érvelését sem. A felperes által az elsőfokú eljárásban érvényesített végleges kereseti követelés arra irányult, hogy az alperes fizessen meg számára 3.602.692.- Ft-ot. Ehhez képest az ítélet a felperest kötelezte 325.000.- Ft megfizetésére, amiből következően a felperes tulajdonképpen pervesztes lett, így meg kell fizetnie a feljegyzett kereseti illetéket.

Mindezekre figyelemmel az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett részét a Pp. 253.§ (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A Pp. 78.§ (1) bekezdésének értelmében kötelezte a másodfokú eljárásban teljes egészében pervesztes felperest az alperes - a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§-a alapján, mérlegeléssel megállapított - bruttó 50.000.- Ft perköltségének megfizetésére.

A Pp. 78.§ (1) bekezdése, valamint az Itv. 59.§ (1) bekezdése szerint kötelezte a felperest - a személyes illetékfeljegyzési joga miatt - a másodfokú eljárásban feljegyzett fellebbezési eljárási illetéknek az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívásában írt időben és módon való megfizetésére.

Győr, 2009. november 5. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr. Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Lezsák József sk.
bíró